

Rafael Caria

Els asfòdels i altres versos

EDES, Sassari 1992

LA NIT

L'últim

raig

de sol

ha mort

a la fi

de la terra.

La nit

es prepara

a baixar

dolça,

lenta...

Les barques

allà

on la mar

és

més fosca

preparen

les aïnes.

Sol,

amb la mia

nit

escolt

el murmuri

del mar

que em diu:
espera't.

L'Alguer, setembre de 1967
(pagg. 47-49)

* * *

JOC D'AMOR

Joc d'amor
a la costera;
el festeig ve de lluny
i arriba
sobre els llavis
del mestral
amb l'atzur blanquinós
de les onades.

Terra i mar,
abraç roent
interminable,
anhel mai satisfet
de posseir-se:
l'equilibri tornarà
després
de set albades.

Terra i mar,
fragment de l'eterna
esplendor
de la paraula,

vos tinc i gaudeixo
només
amb la mirada.

En la quieta plenitud
de la tarda
naufrega el somni
delirós
del meu desig.
(pagg. 56-59)

* * *

NADAL AL PORT

Llum quieta
de llampions
i pau d'aigües
dintre el port.
En la nit de l'Advent
no hi ha barques
sobre el mar
sinó caliu de foc,
records de la infantesa
i d'aventures
de vells pescadors:
sobre els paiols
cau lenta i salada
la rosada.

També el silenci,
al port,

parla de llenys
i de veles
al vent
mai desplegues,
d'un maternal bressol
com és la vostra mar
en temps de bonança.

Mitjanit de l' Advent i
hàlit de cançó antiga:
Jesús és nat
en un racó de platja
sobre una manta d'algues
entre el blanc i
sorollós voleiar
de les gavines.

(pagg. 104-106)